

Μια Μεγάλη Εβδομάδα χωρίς πολέμους είναι εφικτή!

Καμία θρησκεία και κανένας λαός δεν θέλει πόλεμο.

Κώστας Καρράς

Η Μεγάλη Εβδομάδα προσφέρει μια καλή ευκαιρία να μιλήσουμε, εκτός από τα πάθη του Χριστού, και για την αποφυγή των πολέμων. Οι κυβερνήσεις, οι θρησκείες και εμείς οι απλοί πολίτες μπορούμε να εξαλείψουμε τον πόλεμο για πάντα από τον κόσμο. Μπορούμε να πραγματοποιήσουμε έναν κόσμο χωρίς πολέμους. Όχι μεμιάς, αλλά με μικρά βήματα. Πολλοί άνθρωποι το κάνουν ήδη. Οι ισχυροί, από την άλλη πλευρά, κάνουν τα πάντα για να πυροδοτήσουν πολέμους και να τους διατηρήσουν όσο το δυνατόν περισσότερο. Η δική τους ζωή δεν κινδυνεύει. Διότι, σε αντίθεση με την εποχή του Μεγάλου Αλεξάνδρου, οι σημερινοί ηγέτες των πολέμων δεν συμμετέχουν οι ίδιοι στους πολέμους. Επιπλέον, οι δικοί τους στρατιώτες αντικαθίστανται σταδιακά από drones και τεχνητή νοημοσύνη. Όποιος ποντάρει σήμερα στον πόλεμο, μπορεί να κερδίσει πάρα πολλά χρήματα. Τα βάρη του πολέμου, από την άλλη πλευρά, τα σηκώνει ο απλός άνθρωπος. Όπως ο Χριστός έφερε το σταυρό του Γολγοθά.

Βασικά, πρέπει να σημειωθεί ότι όλες οι θρησκείες κηρύττουν την αγάπη προς τους συνανθρώπους. Θεωρούν όλους τους ανθρώπους ως ισότιμα πλάσματα του Θεού. Υποστηρίζουν την ειρηνική συνύπαρξη και απορρίπτουν τον πόλεμο. Το γεγονός ότι ορισμένοι αιδεσιμότατοι δεν τηρούν αυτό, δεν είναι λόγος να βάζουμε όλους τους άλλους στο ίδιο τσουβάλι. Μάλιστα, το ίδιο ισχύει και για τους δικηγόρους, τους γιατρούς και τους νομικούς – για να αναφέρουμε μόνο μερικές επαγγελματικές ομάδες.

Και οι λαοί αυτού του κόσμου επιθυμούν να συνυπάρχουν ειρηνικά και χωρίς πολέμους. Στην ιστορία, όμως, υπήρξαν επανειλημμένα υποτελείς διαφόρων ηγεμόνων, οι οποίοι τους σέρναν σε πολέμους από απληστία για εξουσία. Ανάλογα με την έκβαση του πολέμου, οι άνθρωποι έπρεπε να αλλάζουν συνεχώς την υπηκοότητά τους. Οι Γερμανοί γίνονταν Γάλλοι ή Πολωνοί και το αντίστροφο. Μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο αποφασίστηκε να διατηρηθεί το status quo και να ρυθμιστεί η συνύπαρξη των λαών μέσω του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών. Όλες οι χώρες, μικρές ή μεγάλες, όπως για παράδειγμα η Μάλτα ή η Ινδία, είναι κυρίαρχες. Τα σύνορα μπορούν να μετατοπιστούν μόνο ειρηνικά.

Κάθε κράτος έχει μια πολιτική ηγεσία. Μια κυβέρνηση. Αυτή θα έπρεπε να εκλέγεται δημοκρατικά από τον λαό. Ωστόσο, στις περισσότερες περιπτώσεις πρόκειται για ψευδοδημοκρατία. Ορισμένες κυβερνήσεις διαθέτουν τεράστια εξουσία. Οικονομική και/ή στρατιωτική εξουσία. Δεν επιθυμούν σε καμία περίπτωση να παραιτηθούν από αυτή την εξουσία. Μέσω των πολέμων και της εκμετάλλευσης άλλων λαών, ενισχύουν μάλιστα τη θέση εξουσίας τους.

Σε τέτοιες καταστάσεις, όλοι όσοι είναι υπέρ της ειρήνης και κατά των πολέμων και της εκμετάλλευσης πρέπει να συνεργαστούν.

Όσον αφορά την Ελλάδα, πολιτικοί, εκκλησιαστικοί εκπρόσωποι και απλοί πολίτες δίνουν το καλό παράδειγμα.

Όταν ο γενικός γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας (ΚΚΕ), Δημήτρης Κουτσούμπας, επισκέπτεται την Αμερική και συναντάται με τους εκεί ορθόδοξους εκκλησιαστικούς εκπροσώπους, αυτό αποτελεί ένα σημαντικό μήνυμα ειρήνης.

Όταν ο Μητροπολίτης Αλεξανδρούπολης αγωνίζεται για την ειρηνική συνύπαρξη όλων των ανθρώπων, χριστιανών και μουσουλμάνων, στη Θράκη, αυτό αποτελεί ένα μήνυμα αγάπης.

Όταν ο Ορθόδοξος Επίσκοπος Χρυσόστομος ιδρύει, με τη βοήθεια δωρεών, μια μαιευτική κλινική στην Τανζανία και έτσι σώζει τη ζωή νεαρών ντόπιων μητέρων, αυτό αποτελεί μια πράξη μεγάλης ανθρωπιάς. Το μήνυμα είναι: Είμαστε όλοι ίσοι ή αδελφοί.

Και ποιος, αν όχι ο Ορθόδοξος Πατριάρχης Βαρθολομαίος, θα μπορούσε να γνωρίζει καλύτερα τι χρειάζονται οι Έλληνες και οι Τούρκοι για μια ειρηνική συνύπαρξη; Εδώ και χρόνια μας ενθαρρύνει να χτίσουμε φιλικές σχέσεις.

Υπάρχουν λοιπόν πολλοί άνθρωποι που ανησυχούν και σκέφτονται για την εξάλειψη του πολέμου. Ο καθένας από τη δική του θέση, με τη δική του οπτική γωνία και το δικό του επίπεδο γνώσεων. Με όλους αυτούς τους ανθρώπους πρέπει να μιλάμε και να ερευνάμε τις δυνατότητες συνεργασίας. Με σκοπό την αποφυγή του πολέμου.

Στον τόπο γέννησής μου, τον Άγιο Πέτρο στην Αρκαδία, ένας πρώην αντάρτης έγινε ιερέας τη δεκαετία του 1950. Τι σημαίνει για μένα ο Παπάς-Πέτρος, το έχω περιγράψει λεπτομερώς στο βιβλίο μου «Γενετική και Κοινωνία». Ο Παπάς-Πέτρος δεν ήταν ο μόνος. Σχεδόν οι μισοί από όλους τους ορθόδοξους ιερείς εκείνης της εποχής ήταν παρτιζάνοι. Ακόμη και τρεις μητροπολίτες, μεταξύ των οποίων και ο μητροπολίτης Κοζάνης, ήταν δραστήριοι στο ΕΑΜ.

Στη Γερμανία δεν ήταν δύσκολο να δημιουργήσω επαφές με εκκλησιαστικά πρόσωπα. Με τον πάπα Δημήτρη στη Στουτγάρδη και τον πάπα Απόστολο στο Μόναχο, όμως, οι σχέσεις μου ήταν πολύ πιο στενές από απλές επαφές.

«Πες μου, Κωνσταντίνε, ποιος από τους τρεις ήταν ο καλύτερος φιλόanthρωπος; Ο Πλάτωνας, ο Καρλ Μαρξ ή ο Ιησούς Χριστός;», με ρώτησε μια μέρα ο πάπα Δημήτρης. Δεν περίμενα μια τόσο συγκεκριμένη και απρόσμενη ερώτηση από έναν ιερέα. Για μια στιγμή έμεινα άφωνος. «Κατά τη γνώμη μου, δεν υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ των τριών», απάντησα τελικά. Χαμογέλασε. Φάνηκε να είναι ικανοποιημένος με την απάντησή μου. Ήθελα να τον ρωτήσω αν είχε διαβάσει ποτέ Καρλ Μαρξ. Δεν το έκανα όμως. Γιατί σίγουρα θα με ρωτούσε για το Ευαγγέλιο.

Η ΕΕΕΔ.ΒΒ εύχεται σε όλους τους ορθόδοξους χριστιανούς Καλό Πάσχα. Οι προσπάθειές μου, που συνεχίζονται από το 1996, για μια κοινή ημερομηνία Πάσχα, συγκεκριμένα πάντα την τρίτη Κυριακή του Απριλίου, δεν έχουν οδηγήσει μέχρι τώρα σε επιτυχία, αλλά βρίσκονται σε καλό δρόμο.

Κ.Κ.
Αρκάδας

Eine Karwoche ohne Kriege ist möglich!

Keine Religion und kein Volk wollen den Krieg.

Konstantin Karras

Die Karwoche bietet eine gute Gelegenheit, neben dem Leiden Christi auch über die Vermeidung von Kriegen zu sprechen. Regierungen, Religionen und wir einfachen Bürger können den Krieg für immer aus der Welt schaffen. Wir können eine Welt ohne Kriege verwirklichen. Nicht auf einmal, aber in kleinen Schritten. Viele Menschen tun es bereits. Die Mächtigen hingegen tun alles, um Kriege zu entfachen und sie möglichst lange aufrechtzuerhalten. Ihr eigenes Leben ist nicht in Gefahr. Denn anders als zu Zeiten Alexanders des Großen nehmen die heutigen Kriegsführer an den Kriegen selbst nicht teil. Zudem werden die eigenen Soldaten nach und nach durch Drohnen und KI ersetzt. Wer heute auf Krieg setzt, kann sehr viel Geld verdienen. Die Kriegslasten trägt hingegen der einfache Mensch. So wie Christus das Kreuz von Golgatha trug.

Grundsätzlich ist festzuhalten, dass alle Religionen die Liebe zu den Mitmenschen predigen. Sie betrachten alle Menschen als gleichwertige Geschöpfe Gottes. Sie befürworten ein friedliches Zusammenleben und lehnen Krieg ab. Dass sich einige Hochwürden nicht daranhalten, ist kein Grund, alle anderen über einen Kamm zu scheren. Übrigens: Bei Rechtsanwälten, Ärzten und Juristen – um nur einige Berufsgruppen zu nennen – ist es nicht anders.

Auch die Völker dieser Welt wollen friedlich und ohne Kriege zusammenleben. In der Geschichte waren sie jedoch immer wieder Untertanen verschiedener Machthaber, die sie aus Machtgier in Kriege hineinzogen. Je nach Ausgang des Krieges mussten Menschen immer wieder ihre Staatsangehörigkeit wechseln. Aus Deutschen wurden Franzosen oder Polen und umgekehrt. Nach dem Zweiten Weltkrieg wurde beschlossen, den Status quo beizubehalten und das Zusammenleben der Völker durch die UN-Charta zu regeln. Alle Länder, egal ob klein oder groß, wie beispielsweise Malta oder Indien, sind souverän. Grenzen können nur friedlich verschoben werden.

Jeder Staat hat eine politische Führung. Eine Regierung. Diese sollte vom Volk demokratisch gewählt werden. Meistens handelt es sich jedoch um eine Pseudo-Demokratie. Einige Regierungen haben enorme Macht. Ökonomische und/oder militärische Macht. Auf diese Macht wollen sie auf keinen Fall verzichten. Durch Kriege und die Ausbeutung anderer Völker vergrößern sie sogar ihre Machtposition.

In solchen Situationen müssen alle, die für den Frieden und gegen Kriege und Ausbeutung sind, zusammenarbeiten.

Was Griechenland betrifft, gehen Politiker, Kirchenvertreter und einfache Bürger mit gutem Beispiel voran.

Wenn der Generalsekretär der Kommunistischen Partei Griechenlands (KKE), Dimitris Koutsoumbas, Amerika besucht und sich mit den dortigen orthodoxen Kirchenvertretern trifft, ist das eine wichtige Friedensbotschaft.

Wenn sich der Metropolit von Alexandroupoli für das friedliche Zusammenleben aller Menschen, Christen und Moslems, in Thrakien einsetzt, ist es eine Liebesbotschaft.

Wenn der orthodoxe Bischof Chrysostomos mithilfe von Spenden eine Geburtsklinik in Tansania errichtet und somit das Leben junger einheimischer Mütter rettet, ist das ein Akt großer Menschlichkeit. Die Botschaft lautet: Wir sind alle gleich bzw. Geschwister.

Und wer, wenn nicht der orthodoxe Patriarch Bartholomäos, könnte besser wissen, was Griechen und Türken für ein friedliches Zusammenleben brauchen? Seit Jahren ermutigt er uns, freundschaftliche Beziehungen aufzubauen.

Es gibt also viele Menschen, die sich Sorgen machen und über die Abschaffung von Krieg nachdenken. Jeder aus seiner Position, mit seinem eigenen Blickwinkel und Wissensstand. Mit all diesen Menschen müssen wir reden und Möglichkeiten der Zusammenarbeit ausloten. Zwecks Krieg Vermeidung.

In meinem Geburtsort Agios Petros in Arkadien ist in den 1950er Jahren ein ehemaliger Partisan Priester geworden. Was er, Papa-Petros, für mich bedeutet, habe ich in meinem Buch „Genetik und Gesellschaft“ ausführlich beschrieben. Papa-Petros war nicht der Einzige. Fast die Hälfte aller orthodoxen Priester dieser Zeit waren Partisanen gewesen. Sogar drei Metropoliten, darunter der von Kozani, waren beim EAM aktiv.

In Deutschland war es nicht schwer, Kontakte zu kirchlichen Personen herzustellen. Mit Papa Dimitrios in Stuttgart und Papa Apostolos in München waren es jedoch viel mehr als nur lose Kontakte.

„Sag mir, Konstantine, wer von den dreien war der bessere Menschenfreund? Platon, Karl Marx oder Jesus Christus?“, fragte mich eines Tages Papa Dimitrios. Eine so präzise und außergewöhnliche Frage hatte ich von einem Priester nicht erwartet. Für einen Moment war ich sprachlos. „Meiner Meinung nach besteht zwischen den dreien kein großer Unterschied“, antwortete ich schließlich. Er lächelte. Er schien mit meiner Antwort zufrieden zu sein. Ich wollte ihn fragen, ob er Karl Marx jemals gelesen hat. Ich tat es aber nicht. Denn er hätte mich bestimmt nach dem Evangelium gefragt.

Die ΕΕΕΔ.ΒΒ wünscht allen orthodoxen Christen schöne Ostern. Meine seit 1996 andauernden Bemühungen für ein gemeinsames Osterdatum, und zwar immer den dritten Sonntag im April, haben bis jetzt nicht zum Erfolg geführt, sind aber auf einem guten Weg.

K.K.
Arkadas